

Arrest

nr. 185 772 van 24 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. DEPOVERE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 27 september 2016 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Jomda (Chin: Jiangda), prefectuur Chamdo (China: Changdu) in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC).

Eind 2006 ging u uw grootmoeder in Nepal opzoeken die er in een Tibetaanse nederzetting woonde. U verbleef er een half jaar en keerde dan naar huis terug.

In Tibet had u een vriendje maar van uw familie moest u samenleven met uw schoonbroer. U wou dat niet en besloot daarom Tibet te verlaten.

Eind 2007 trok u opnieuw naar Nepal.

U woonde aanvankelijk afwisselend bij uw grootmoeder en bij landgenoten in Boudha, Kathmandu. In 2010 ging u als kok aan de slag in het Dichen Lesheling nonnenklooster in Kathmandu. U verbleef er tot 2013. Dan huurde u een huisje waar u een restaurant opende.

Na de aardbeving van 2015 kenden veel mensen in Nepal problemen en in het bijzonder de mensen, zoals u, zonder een verblijfstatuut. Er was een tekort aan voeding en drinken.

Ongeveer een jaar geleden verliet u Nepal. U vloog naar Bangkok in Thailand en verbleef er eenentwintig dagen. Van Bangkok vloog u naar Turkije al dan niet via Maleisië en verbleef er een dag en een nacht. Vervolgens nam u het vliegtuig naar Frankrijk waar u één nacht verbleef. Dan reisde u per trein naar België waar u op 25 oktober 2012 aankwam.

Op 30 oktober meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingszaken (DVZ) om asiel aan te vragen. Op 1 december 2015 registreerde de DVZ uw asielaanvraag.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Chinees paspoort, twee Chinese identiteitskaarten, een attest van de Dhotoe Chhugang Welfare Association, een kloosterattest, een attest van Gadhen Khangsar, een kopie van een "invoice", twee postpakken en foto's.

B. Motivering

Na de gehoren voor het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt van eind 2007 tot in 2015 in Nepal te hebben verbleven. Daardoor geeft u geen zicht op waar u in die periode wel hebt verbleven, in welke hoedanigheid en onder welk statuut.

Ik baseer me hiervoor op onderstaande vaststellingen.

Ten eerste stel ik vast dat u **niet zou zijn geregistreerd bij de Nelen Khang ("Reception Centre") in Nepal** (CGVS p. 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier laten zo goed als alle Tibetanen die Tibet via Nepal ontvluchten er zich registreren.

Uw verklaring waarom u er zich niet liet registreren houdt ook geen steek (CGVS p. 11). U verklaarde dat **u er zich niet liet registreren omdat je dan niet meer naar Tibet kan terugkeren**. Daarop gevraagd of u, nadat u de tweede keer nadat u Tibet verliet eind 2007 nog terugkeerde naar Tibet, antwoordde u dat de Chinese overheid de grenscontrole had verstrengd en er veel mensen arresteerde. Gevraagd wanneer dat was, verklaarde u dat het in 2007 was. Gezien u pas eind 2007 Tibet had verlaten, was de reden waarom u niet naar Tibet kon terugkeren al gaande. U geeft enerzijds aan dat u niet kan terugkeren naar Tibet wegens de strenge grenscontroles, en anderzijds dat u zich niet liet registreren omdat dit een eventuele terugkeer zou belemmeren. Als reden waarom u zich niet registreerde bij de Nelen Khang is dit dan ook niet aannemelijk.

Ten tweede wijst het CGVS op de informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat quasi alle Tibetanen vanuit Nepal doorreizen naar India, mede om de Dalai Lama te zien. Gevraagd **waarom u niet naar India bent gegaan** de tweede keer dat u Tibet verliet, zoals de meeste Tibetanen die Tibet ontvluchten, kon u daar ook geen duidelijk en aanvaardbaar antwoord op geven. Eerst probeerde u de vraag te ontwijken door over twee bezoeken aan Nepal te praten. Dan opnieuw gevraagd waarom u niet naar India bent gegaan, verklaarde u dat u daar **geen geld** voor had. Er op gewezen dat Tibetanen gratis van Nepal naar India kunnen reizen, ontkende u dat expliciet. Daarop gevraagd of u de Nelen Khang kende en wist wat zij doet, **antwoordde u onder andere dat ze Tibetanen gratis naar India brengen** (CGVS pp. 10-11). Uw verklaring waarom dat u niet naar India

bent geweest omwille van geldgebrek, is dus tegenstrijdig met uw kennis over één van de activiteiten de Nelen Khang.

Dit laat me toe **op een gerede wijze te vermoeden dat u wel degelijk bij de Nelen Khang bent geregistreerd en dat u deze registratie voor de Belgische asielinstanties achterhoudt ten einde een doorreis van Nepal naar India (en een eventueel verblijf aldaar) te verhullen.**

Ten derde merk ik bovendien op dat u tijdens u verklaard verblijf in Nepal wel **twee keer op pelgrimstocht naar India** zou zijn geweest en daarna terugkeerde naar Nepal (CGVS2 p.7). Van die tijdelijke pelgrimstochten naar India en van uw terugkeer naar Nepal legt u echter geen enkel begin van bewijs neer.

Ten vierde bevestigen uw verklaringen over het **“Green Book”** dat u zaken in verband met een verblijf in een derde land voor de Belgische asielinstanties probeert te verhullen. Gevraagd wat een “Green Book” is, verklaarde u dat het een Tibetaans boekje is. Gevraagd wat een “Green Book” aantoon, verklaarde u **verkeerdelijk dat het een Indische verblijfsvergunning is**. Gevraagd **wie dit “Green Book” uitgeeft, wist u het niet** (CGVS p.3). Dat u niet zou weten wat een “Green Book” is, is voor een Tibetaanse balling onaannemelijk. Dit is, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, voor de Tibetaanse ballingen een essentieel document en beschikt het allergrootste deel van de Tibetaanse ballingen (zo ook in België) er over. U hebt zich over dit document ooit **nooit geïnformeerd** en kon daarvoor geen verklaring geven (CGVS p. 4).

In dit verband wijs ik er ook op dat u een attest van Gadhen Khangsar neerlegt dat u in Nepal nooit een “Green Book” zou zijn uitgereikt. Ook het attest van de Welfare Association vermeldt dit. **Indien u niet weet wat een “Green Book” is, wat het aantoon, wie het uitgeeft en het volgens u een Indische verblijfsvergunning is, zou u nooit dergelijke attesten hebben laten opstellen door Tibetaanse organisaties in Nepal.** Het is des te bevreemdender dat u deze attesten neerlegt, gezien u zich over het “Green Book” nooit zou hebben geïnformeerd.

Dit laat me toe **op een gerede wijze te vermoeden dat u meer dan waarschijnlijk wel over dit document beschikt maar het voor de Belgische asielinstanties achterhoudt ten einde het land waar het werd uitgereikt en een verblijf in India te verhullen.**

Ten vijfde stel ik vast dat u **zo goed als geen Tibetaanse heiligdommen in Nepal**, behalve de Chorten (stupa) in Kathmandu, kent, ondanks dat u jaren in Nepal zou hebben verbleven. De enige pelgrimsplaats die u kon opgeven was Tamolujin maar beter dan dat het op een berg ligt kon u die pelgrimsplaats niet situeren. U wist ook niet in welk district van Nepal deze pelgrimsplaats ligt. Andere Tibetaanse heiligdommen in Nepal kon u niet opgeven ondanks dat u er zou zijn geweest. (CGVS2 p. 12)

Ten zesde stel ik vast dat u behalve het klooster waar u zou hebben gewerkt, **geen andere Tibetaanse kloosters opgeven in Kathmandu**. Nochtans zijn er, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, alleen al in Boudha, de wijk waar u verbleef in Kathmandu, tal van Tibetaanse kloosters.

Ten zevende, stel ik vast dat u behalve de Jomda-nederzetting waar uw grootmoeder zou verblijven **geen andere Tibetaanse nederzettingen in Nepal kende** en dat u zich daarover nooit hebt geïnformeerd (CGVS p. 9). Nochtans zijn er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verscheidene Tibetaanse nederzettingen in Nepal.

Ten achtste stel ik vast dat u **niets wist over Tibetaanse verkiezingen in Nepal** (CGVS2 p. 13). Nochtans worden die verkiezingen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, niet enkel in de Tibetaanse ballingengemeenschap in India gehouden maar ook in Nepal en elders in de wereld en dit voor verscheidene politiek-administratieve niveaus. Volgens deze informatie gebeurden er daarbij tijdens de periode dat u in Kathmandu verbleef soms zaken die de Tibetaanse gemeenschap sterk beroerden. Dat u over deze verkiezingen dan niets zou weten is dan ook onaannemelijk.

Ten negende was u **ook over eenvoudige Nepalese zaken niet op de hoogte**.

Zo wist u evenmin iets over de Nepalese verkiezingen, kon u amper aangeven wat de Maobadi waren, kende u behalve Simbu en Ranapa geen andere wijken in Kathmandu en kon u de namen van de belangrijkste straten van Kathmandu niet opgeven (CGVS2 pp. 12-13).

Ten tiende, gevraagd naar **belangrijke gebeurtenissen in Kathmandu** sinds u er was, bleven uw antwoorden steken in vaagheden en algemeenheden zoals dat er veel belangrijke zaken gebeurden, dat Tibetanen manifesteerden op festivaldagen en dan werden geslagen en gearresteerd, dat er vorig jaar een grote aardbeving was, dat er veel soldaten op straat waren tijdens festivaldagen en als je de "kora" (heilig rondgang) rond de stupa doet er veel soldaten zijn (CGVS2 p. 10).

Ten elfde, verder gevraagd naar **belangrijke gebeurtenissen in Nepal** in de periode dat u er was, bleef uw antwoord tevens steken in het vage en algemene dat u geen andere belangrijke gebeurtenissen had opgemerkt maar dat jullie altijd hoorden dat er dit en dat gebeurde (CGVS2 p. 10).

Ten twaalfde, gevraagd naar **wanneer die aardbeving in Nepal in 2015 juist was**, een aardbeving waarvan de gevolgen voor u de directe vluchtaanleiding uit Nepal vormden, verklaarde u volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, **verkeerdelijk dat dit in juli of augustus** was maar dat u het zich niet meer herinnerde (CGVS2 p. 11). Dat u deze aardbeving die zo kort geleden plaats vond en blijkbaar zo'n drastische impact had op uw leven dat u in een tent moest wonen (zie foto's) en uiteindelijk Nepal verliet, niet beter in de tijd kan plaatsvinden, is niet aannemelijk.

Ten dertiende, gevraagd naar de **gevolgen van deze aardbeving** bleven uw antwoorden tevens steken in vaagheden en algemeenheden. U raakte niet verder dan dat er veel mensen stierven, dat het erg was en dat het u raakt als u er aan denkt. U kon er niets meer over vertellen. Dat u er niet kon over praten omdat u bang was is een stereotiepe en ontwijkende verklaring. (CGVS2 p. 11). Trouwens, dat u in de periode van de aardbeving in Nepal was, is uiteraard geen bewijs dat u sinds 2007 onafgebroken in Nepal verbleef.

Ten veertiende, gevraagd naar **andere aardbevingen in Nepal** in de periode dat u er was, kon u er geen aangeven (CGVS2 p. 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier was er nochtans een krachtige aardbeving ongeveer een maand na diegene waarnaar u verwees. Dat u deze laatste zaken niet beter weet terwijl u volgens uw verklaringen (zie foto's) na de aardbeving in een tent in Kathmandu zou hebben verbleven is evenmin aannemelijk.

Ten vijftiende, gevraagd naar **andere natuurrampen in Nepal** tijdens de periode dat u daar verbleef, was u van geen enkele op de hoogte. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier werd Nepal gedurende de periode dat u daar verbleef nochtans regelmatig getroffen door overstromingen. Ondanks dat u tijdens uw beweerd verblijf in Kathmandu woonde zou u door de veelvuldigheid van deze overstromingen er toch minimaal van op de hoogte moeten zijn.

U werd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd, werd gewezen op het feit dat dit aanleiding kon geven tot een weigering van internationale bescherming en kreeg de kans om hierover met uw advocaat te overleggen. U bleef echter bij uw verklaringen (CGVS2 p. 13).

U verklaarde dat u geheugenproblemen hebt (CGVS2 p. 13). U bent daar echter niet voor in behandeling en legt daar ook geen enkel begin van bewijs van neer. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag van het CGVS dat u op bepaalde vragen wel kon antwoorden, nergens blijkt dat u op systematische wijze last had van geheugenproblemen.

Met het geheel van bovenstaande vaststellingen kunt u me niet overtuigen dat u sinds uw vertrek uit Tibet eind 2007 tot aan uw komst naar België in 2015 in Nepal hebt verbleven. Ik kan dan ook redelijkerwijs vermoeden dat u lange tijd in een derde land hebt verbleven.

Gezien volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de meeste Tibetanen die Tibet, VRC, ontvluchten via Nepal naar India trekken waar een grote en goed omkaderde Tibetaanse gemeenschap aanwezig is en waar ze een o.a. een verblijfstatuut en internationale reisdocumenten kunnen verkrijgen, kan ik, gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen, er redelijkerwijs van uitgaan dat u wellicht ook naar India bent getrokken, er mogelijks een verblijfstatuut hebt verworven en dat u dit verblijf in India voor de Belgische asielinstanties probeert te verhullen ten einde aan de toepassing van het juridische concept India, 'eerste land van asiel' voor Tibetanen te ontkomen.

Ik wijs er in dit verband nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij

de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Ik mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de hoedanigheid waarin u daar verbleef en onder welk statuut u daar verbleef. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt u niet alleen de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, maar tracht u mij te misleiden over plaats(en) en land(en) van verblijf en uw statuut aldaar tussen uw vertrek uit Tibet en uw komst naar België en over uw eventueel statuut daar.

Tot slot merk ik op dat ik ook **geen geloof kan hechten aan uw verklaringen over de documenten waarmee u naar België zou zijn gereisd**. U verklaarde dat u van Nepal tot Thailand een Nepalees paspoort zou hebben gebruikt. U kon echter niet aangeven welke naam in dat paspoort stond. De geboortedatum en –plaats er in vermeld wist u ook niet. U wist evenmin of er visa in waren aangebracht (CGVS2 p. 16).

Van Bangkok tot Frankrijk gebruikte u een Taiwanees paspoort. Behalve de naam er in kon u de persoonsgegevens en dergelijke niet aangeven. U kende de geboortedatum niet vermeld in dat paspoort evenmin als de geboorteplaats. U wist ook niet zeker of er visa in waren aangebracht en wist de reisreden niet voor het eventuele gebruikte visum (CGVS2 p. 17).

Gezien de reële kans op controle tijdens de reis en bij de binnenkomst van de Schengenzone, is het niet aannemelijk dat u van deze zaken niet beter op de hoogte bent. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar u daar niet grondiger van op de hoogte heeft gesteld. De kans op ontdekking en arrestatie voor zowel u als de smokkelaar is dan immers behoorlijk groot. Voor een mensensmokkelaar is het geslaagd op een bestemming brengen van de betalende persoon zijn zakenmodel en deze smokkelaar zal dan ook dergelijke kans op ontdekking tot het minimum proberen te beperken.

U maakt dan ook niet aannemelijk dat u met deze documenten bent gereisd. Dit laat me toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten naar Europa bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt om voor de Belgische instanties een verblijf in een ander land dan Nepal te verhullen.

Ik verwijs in verband hiermee opnieuw naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat Tibetanen die in India verblijven naast een verblijfsvergunning ook recht hebben op een internationaal reisdocument, namelijk het Identity Certificate (IC, geel boekje).

Gezien u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u met de door u beweerde documenten naar Europa bent gereisd en gezien de vaststellingen over een verblijf in een derde land waarbij veel wijst op een verblijf in India, kan ik er redelijkerwijs van uit gaan dat u mogelijks ook met dergelijke IC bent gereisd en dat u deze IC voor de Belgische autoriteiten achterhoudt om aan de toepassing van het juridische concept India, 'eerste land van asiel' voor Tibetanen te ontkomen.

De documenten die u neerlegt kunnen mijn appreciatie van uw asielrelaas niet in de positieve zin veranderen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen.

Uw Chinees paspoort en uw Chinese identiteitskaarten staven uw identiteit en nationaliteit die ik niet betwist.

Het kloosterattest en het attest van de Welfare Association zijn in het licht van bovenstaande vaststellingen niet voldoende om uw verblijf in Nepal te staven. Dergelijke, niet officiële, documenten hebben slechts bewijswaarde in de mate dat ze een geloofwaardig relaas ondersteunen. Dit is hier duidelijk niet het geval.

De postpakken staven louter dat u en Sonang Jiangcuo, post ontvangen uit Nepal

De kopie van de "invoice" staat dat Sonang Jiangcuo producten bestelt in Nepal.

De foto's in Tibet vormen een begin van bewijs van uw verblijf en dat van uw verwanten in Tibet, VRC. De foto's waarvan u verklaart dat ze in Nepal zijn getrokken na de aardbeving maken op zichzelf niet duidelijk waar en wanneer ze effectief zijn getrokken. Wat u hierover zei blijven dan ook louter blote verklaringen. Ze zijn in het licht van het geheel van bovenstaande vaststellingen dan ook niet voldoende om uw onafgebroken verblijf in Nepal tussen eind 2007 en uw komst naar België eind 2015 te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.3. In een eerste en enig middel voert verzoekende partij de schending aan van "*artikel 1 van de Conventie van Geneva van 28/07/1951 gewijzigd door artikel 1 § 2 van het protocol van 31/01/1967 betreffende het status van Vluchtelingen en van artikel 48/3, 48/4 en 48/5 § 4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980*".

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst.

2.5. Verzoekende partij stelt geboren te zijn op 4 januari 1978 te Naeyeling, gelegen in het district Choekor, Jomda, Chamdo, de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC) (CGVS-gehoor 5 juli 2016). Verzoekende partij verklaart naar Nepal ter terechtzitting zijn vertrokken in 2006. Ze keerde terug naar China en vertrok opnieuw eind 2007. Verzoekster legde op het CGVS twee Chinese identiteitskaarten voor, een attest van de Dhotoe Chhugang Welfare Association, een kloosterattest, een attest van Gadhen Khangsar, een kopie van een "*invoice*", twee postpakken en foto's. Ter terechtzitting toont verzoekster het reeds voor het CGVS aangebrachte Chinees paspoort en verklaart dat ze haar paspoort heeft verlengd om naar Nepal te reizen. Gelet op de Chinese documenten van verzoekende partij, wordt haar identiteit en Chinese nationaliteit niet betwist.

Verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift een fotokopie van haar vals Taiwanees paspoort.

2.6. Met de commissaris-generaal kan worden aangenomen dat in Tibet de mensenrechtensituatie voor bepaalde groepen of individuen kan verontrusten, in het bijzonder voor Tibetaanse nonnen, monniken en politieke activisten. De Raad kan uit de bij het administratief dossier en het verzoekschrift toegevoegde informatie niet besluiten dat niet elke persoon die behoort tot de Tibetaanse bevolkingsgroep en Tibetaans Boeddhistische geloof aanhangt, vervolgd zal worden door de Chinese autoriteiten.

Verzoekster is ook meerdere keren legaal en zonder problemen met een paspoort vertrokken zodat kan blijken dat zij niet vervolgd werd door de Chinese autoriteiten. Verzoekster beweert dit ook niet nu ze zelf aangeeft *"Ik heb een vriendje, ik moest samenleven met familielid van schoonbroer en ik wou dat niet, dus ik vertrok"*, op de vraag *"Is dat de enige reden dat u Tibet verliet?"* antwoordt verzoekster *"Ja"*. Ze is ook niet teruggekeerd omdat haar vriendje intussen samenleefde met een andere vrouw en voegt nog toe *"Omdat er [in 2008] een probleem was aan de grens, voor ik terugkeerde de mensen die voor mij teruggingen hun paspoort aangeslagen en hun goederen"*. Uit verzoeksters verklaringen kan niet blijken dat ze in China vervolgd geweest is, wel integendeel. Immers uit verzoeksters verklaringen ter terechtzitting had ze een paspoort dat verlopen was en heeft ze een nieuw paspoort aangevraagd in 2006. Alleen al met dit voorgelegde paspoort uit 2006 is verzoekster driemaal (9 december 2006, 8 maart 2007 en 22 november 2007) ongemoeid heen en weer gereisd naar China. Alhoewel verzoekster niet aantoon, maar toch volhoudt dat niet kan terugkeren naar China, worden verzoeksters asielmotieven verder onderzocht.

2.7. Voorop dient te worden vastgesteld dat verzoekster doorheen haar CGVS-gehooren voortdurend de vragen ontwijkt en haar profiel aanpast om haar echte of vermeende onbekendheid te verschonen. Ook in eenvoudige zaken antwoordt verzoekster niet eenduidig op de vragen zodat de dossierbehandelaar haar hierop aanspreekt (CGVS-gehoor 5 juli 2016). Zo antwoordt verzoekster wanneer gevraagd wordt waar ze woonde *"Welke provincie of eenheid op het niveau van de provincie? Lhasa denk ik; Wat is daar de volledige officiële naam van die provincie of eenheid op dat niveau? Ik weet het niet, toen ik in Tibet was enkel op boerderij, ik ken daarvan niets"*. Later in het gehoor wanneer gevraagd wordt *"Over welke Chinese 'provincies' is Tibet verdeeld sinds de bezetting/in welke Chinese provincies wonen de Tibetanen vooral?"* antwoordt verzoekster zonder aarzelen *"Ik ben van Lhasa provincie, rest weet ik niet"*. (CGVS-gehoor 5 juli 2016 vraag 24 en 35). Verzoekster stelt dus telkens haar antwoorden bij (zie onder over Nelen Khang, over de kosten om naar China te reizen) naargelang ze dit nuttig vindt. Verzoekster faalt dan ook in haar medewerkingsplicht.

2.8. De bestreden beslissing stelt dat verzoeksters verklaringen over het tijdstip van haar vertrek uit China en de duur van haar verblijf in Nepal niet geloofwaardig zijn.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoekster weinig bekend blijkt met de Tibetaanse leefgemeenschap in China niettemin ze zelf Tibetaanse is. Zo is ze niet bekend met de Tibetaanse tijdsindeling terwijl ze volgens haar verklaringen 28/29 jaar was toen ze China verliet. Ze geeft wel tijdsaanduidingen weer binnen een de context van theoretische vragen, (de oogstmaand van vartsa gonbu (CGVS-gehoor september 2016, hierna CGVS-gehoor 2) maar weet niet welke maand het op het ogenblik van het CGVS-gehoor was volgens de Tibetaanse kalender (*"Welke Tibetaanse maand zijn we nu? Welke zijn we nulk vraag het u? Ik weet het niet, ik vraag het altijd anderen. Welke Tibetaanse maand verliet u Tibet? Welke, ik herinner het me niet Welke Tibetaanse maand kwam u aan in België? Ik herinner het me niet Welke westerse maand verliet u Tibet? Stille; Ik kwam twee maanden voor Tibetaans nieuwjaar, wellicht in de tiende, De tiende wat? In oktober, eind oktober."*) Verzoekster is duidelijk niet bekend met de Tibetaanse kalender. Er kan nochtans vastgesteld worden dat verzoekster wel een goed tijdsbesef heeft en spontaan doorheen haar CGVS verhoren vele tijdsindicaties gebruikt over onder meer wanneer ze in Katmandoe kwam, hoelang ze nabij Full Party verbleef, een kamer huurde, naar een andere plaats ging, tot wanneer ze in het nonnenklooster verbleef, op pelgrimstocht ging.

Verzoekster stelt ook niet te weten wat het woord is voor het registratieboekje in het Tibetaans en kent enkel de Chinese naam *"hukou"* (vraag 19. (CGVS-gehoor 5 juli 2016, *"Hoe noemt dat in het Tibetaans een hukou? Sommigen zegge, huku, anderen puku ik weet het niet in het Tibetaans"*) terwijl ze verklaarde sedert *"2001 à 2002 ik weet jaar precies niet"* zelf een eigen hukou heeft aangevraagd en het toch redelijk is te veronderstellen dat verzoekster thuis binnen de familie het Tibetaans spreekt. Verzoekster kan mogelijk op het Tibetaanse platteland geboren zijn, ze toont echter geenszins aan daar te zijn opgegroeid en er verbleven te hebben tot haar vertrek uit China.

2.10. Verzoekster is ook bijzonder vaag over de wijzigingen in de landbouw en veeteelt in Tibet, (zie CGVS-gehoor2 p. 3-4) waaruit evenmin kan blijken dat ze werkelijk als volwassen vrouw heeft deelgenomen aan het dagelijkse leven van nomaden boeren/veetelers. Hieruit kan enkel blijken dat verzoekster haar profiel tracht bij te stellen om haar onwetendheden toe te dekken.

Verzoekster stelt ook dat ze naar China belt naar haar familie op het platteland, maar wanneer haar de telefooncode van China wordt gevraagd is er *"Stille, Lacht, ik herinner het me niet"* en wijzigt ze haar verklaringen dat *"In onze plaats kan je niet per telefoon bereiken ons dorp"* terwijl ze voorheen stelde dat ze met oudere zus sprak. *"Per telefoon? Ja. Met andere verwanten ook per telefoon? Ja"* (CGVS-gehoor 2). Hieruit kan wel blijken dat verzoekster contact heeft met haar familie in China maar niet dat

deze op het platteland wonen. Gevraagd naar de belangrijkste gebeurtenissen in haar omgeving stelt verzoekster dat er niets gebeurde in haar dorp toen ze daar was. Wat bezwaarlijk kan aangenomen worden dat culturele en godsdienstige gebeurtenissen of ander evenementen nooit in haar *“dorp, xiang, district, prefectuur”* werden georganiseerd. Dit staat bovendien in scherp contrast met verzoeksters - weliswaar vrij algemeen- antwoord op de vraag *“Belangrijke gebeurtenissen in Kathmandu sinds u er was? Veel belangrijke zaken gebeurden, Voorbeelden? Over Tibetanen, fesivaldagen als Tibetanen manifesteren dan veel Tibetanen gearresteerd, geslagen want de Chinezen gaven geld aan de Nepalese soldaten. Andere belangrijke zaken die gebeurden in Kathmandu terwijl u daar leefde? Aardbeving dode veel mensen”*. Opnieuw kan worden vastgesteld dat verzoekster meteen tracht zich te verschonen wanneer haar specifieke vragen worden gesteld zoals gebeurtenissen van vorig jaar *“Andere zaken? Ik herinner me er niet veel van, ik bleef altijd thuis”* wat echter niet geloofwaardig was nu ze het boerenleven niet kende.

2.11. Daarop werd verzoekster door de dossierbehandelaar tijdens het CGVS-gehoor terecht gewaarschuwd *“Uit wat u verklaart kunnen wij opmaken dat u Tibet veel vroeger hebt verlaten dan wat u aangeeft, u kunt daar beter de waarheid over zeggen anders kan de Commissaris dat beschouwen als een gebrek aan medewerking?”*. Verzoekster volhardt echter in haar verklaringen terwijl uit haar relaas geen bekendheid kan blijken met haar beweerdelijke regio van herkomst in Tibet die kan verwacht worden van een 28-jarige vrouw (CGVS-gehoor 2). Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster steeds haar administratieve verplichtingen heeft opgevolgd. Ze bezat een identiteitskaart waarmee ze haar huidige paspoort heeft verkregen op 29 september 2006 en heeft op 8 oktober 2007 een nieuwe identiteitskaart verkregen dat geldig is tot 8 oktober 2027 nu haar oude identiteitskaart niet langer geldig was. Verzoekster kan echter niet aannemelijk maken dat ze effectief woonde in de TAR, minstens niet in een afgelegen dorp of dat ze aan landbouw en veeteelt deed.

2.12. Verzoeksters verklaringen over Nepal zijn evenmin van aard om een langer verblijf, laat staan van 2007 tot 2015 te ondersteunen. De bestreden beslissing steunt hiervoor op talrijke argumenten die de Raad bijtreedt. Zo is niet aannemelijk dat verzoekster indien ze in Nepal woonde niet zou zijn geregistreerd bij de Nelen Khang (*“Reception Centre”*) in Nepal (CGVS-gehoor 5 juli 2016 p. 11) terwijl zo goed als alle Tibetanen die Tibet via Nepal ontvluchten er zich registreren (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Verzoeksters verklaring dat ze er zich niet liet registreren omdat men dan niet meer naar Tibet kan terugkeren kan er enkel op wijzen dat verzoekster bekend was met de mogelijkheid om dit te doen en voorts dat ze geen vrees heeft ten opzichte van China maar enkel een opportuun tijdstip afwacht op heen en weer te reizen. Immers ze verklaarde dat de Chinese overheid in 2008 de grenscontrole had verstrengd. Verzoekster verwachtte aldus dat ze opnieuw heen en weer kon reizen naar China. Indien verzoekster via Nepal naar China reisde dan wijst dit er echter niet op dat verzoekster ook in Nepal verbleef.

2.13. Verzoekster verklaart nooit in India verbleven te hebben. Dat verzoekster omwille van geldzorgen niet naar India zou zijn doorgereisd kan niet geloofd worden. Immers al ontkende verzoekster initieel te weten dat ze vanuit Nepal gratis met de hulp van de Nelen Khang kon doorreizen naar India, geeft ze dit later tijdens het eerste CGVS-gehoor toe (CGVS-gehoor 5 juli 2016 pp. 10-11). Bovendien had verzoekster wel voldoende middelen om naar China te reizen en om twee keer op pelgrimstocht naar India te gaan (CGVS 2 p.7). Verzoekster brengt echter geen begin van bewijs aan van haar reizen tussen Nepal en India zodat ze niet aantoonbaar vanuit Nepal naar India te hebben gereisd voor haar pelgrimstochten.

2.14. Verzoeksters verblijf in Nepal wordt voorts ondergraven nu ze zo goed als geen Tibetaanse heiligdommen kent in Kathmandu of Nepal, behalve de alom bekende Chorten (stupa) in Kathmandu. Indien verzoekster op pelgrimstocht gaat naar India dan kan ook verwacht worden dat ze pelgrimsplaatsen kent in Nepal indien ze daar woonde. Echter naast Tamolujin kon ze geen noemen en bovendien kon ze deze pelgrimsplaats niet situeren (CGVS 2 p. 12). Ook kon verzoekster, die beweerdelijk zelf in een nonnenklooster heeft gewerkt, geen andere Tibetaanse kloosters noemen in Kathmandu terwijl blijkt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat alleen al in de Boudha wijk waar verzoekster verbleef in Kathmandu, talrijke van Tibetaanse kloosters zijn. Verzoekster beweert dat haar grootmoeder in de Jomda-nederzetting zou verbleven hebben, maar kent geen andere Tibetaanse nederzettingen in Nepal en heeft zich daarover ook nooit geïnformeerd (CGVS p. 9) terwijl er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verscheidene Tibetaanse nederzettingen zijn in Nepal.

Verzoekster was ook niet bekend met de Tibetaanse verkiezingen in Nepal (CGVS2 p. 13) terwijl dergelijke verkiezingen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, bij de

Tibetaanse ballingengemeenschap in India en Nepal en elders in de wereld worden gehouden voor verscheidene politiek-administratieve niveaus. Dit wijst er niet enkel opnieuw op dat verzoekster niet in Nepal verbleef maar ook dat ze niet bij de gemeenschap van Tibetaanse bannelingen in Nepal of elders was betrokken. Het is dan ook niet geloofwaardig dat ze in een Tibetaans nonnenklooster heeft gewerkt in Nepal.

Verzoekster was ook over eenvoudige Nepalese zaken niet op de hoogte, ze kende naast Simbu en Ranapa geen andere wijken in Kathmandu en kon de namen van de belangrijkste straten van Kathmandu niet opgeven (CGVS2 pp. 12-13) en wist niets over de Nepalese verkiezingen, of de Maobadi. Dat verzoekster gewoond heeft, verschillende keren verhuisd is, gewerkt heeft, en zelfs een klein restaurant had in Kathmandu kan dan ook niet worden aangenomen. Verzoeksters korte laatste toevoeging dat ze niet naar China kan terugkeren omdat ze in Nepal zou deelgenomen hebben aan een manifestatie kan aldus evenmin aangenomen worden nu ze dan minstens bekend geweest zijn met de Tibetaanse bannelingengemeenschap, hun religieuze plaatsen en woongebied. Deze loutere bewering, zonder enige bijzonderheden, komt dan ook opportunistisch voor in het kader van huidige procedure.

2.15. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt bleef verzoekster steken in vaagheden en nietszeggende algemeenheden toen gevraagd werd naar belangrijke gebeurtenissen in Kathmandu toen ze er was (CGVS2 p. 10). Verzoekster kon evenmin correct aanduiden wanneer de grote aardbeving in Nepal had plaatsgegrepen terwijl ze wel andere minder belangrijke zaken in de tijd kon situeren (CGVS-gehoor pp 10-11 *"Wanneer juist was die aardbeving waar u over vertelde? Stilte" (...) "Gevolgen van die aardbeving in Kathmandu?, De situatie, Ja? Veel mensen gedood; En verder? Het was erg, ik zag alle doden, het raakt me als ik er aan denk. Kunt er wat meer over vertellen? Euh"(...) Weet u van nog andere aardbevingen in Népal toen u er was? Toen ik in Nepal was, in Tibet ja; Ik praat over Nepal, u ontwijkt de vragen? Toen ik er was waren er geen maar ik werd verteld lang geleden wel"*). Dat verzoekster in Nepal was en zoals ze beweerde in een tent moest wonen (zie foto's) en uiteindelijk kort daarop Nepal verliet en naar Europa kwam, komt dan ook verzonnen voor niettemin ze ook ter terechtzitting foto's in een tent heeft neergelegd en foto's die beweerdelijk in Nepal genomen zijn. Zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld is verzoeksters aanwezigheid na de aardbeving (in zoverre het tentje in Nepal stond) geen bewijs van verzoeksters onafgebroken verblijf aldaar te meer verzoekster evenmin op de hoogte was van andere aardbevingen in Nepal in de periode dat ze er beweerdelijk nog was (CGVS2 p. 11). Nochtans was er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ook nog een krachtige aardbeving ongeveer een maand na diegene waarnaar verzoekster verwees. Dat een dergelijke belangrijke natuurramp gezien de traumatische ervaring van de reeds getroffen mensen, aan verzoekster kon voorbijgaan is niet aannemelijk. Verzoekster toont dan ook geen verblijf aan in Nepal.

2.16. De commissaris-generaal meent dat verzoekster wel bekend zou moeten zijn met het *"Green Book"* dat alle Tibetaanse bannelingen in India en ook in België bezitten. Verzoekster ontkent dit echter doch ze legt wel een van Gadhen Khangsar neer waarmee ze wil aantonen dat ze in Nepal nooit een *"Green Book"* zou zijn uitgereikt. Ook het attest van de Welfare Association vermeldt dit. Verzoekster doet dus vooral inspanningen om aan te tonen dat ze buiten China niet werd geregistreerd bij de Tibetaanse gemeenschap in het buitenland maar toont niet aan hoe en waar ze dan vanaf 2007 ongemoeid kon verblijven tenzij ze elders in China zou zijn gevestigd zoals ook haar Chinese vriendje heeft gedaan.

2.17. Uit voorgaande kan de Raad dan ook afleiden dat verzoekster niet vervolgd werd in China. Verzoekster heeft volgens haar verklaringen zonder problemen heen en weer gereisd naar China. Haar verklaringen dat ze in Nepal woonde zijn om de vele bovenvermelde redenen ongeloofwaardig. Verzoekster stelt dat ze niet in India heeft gewoond en er slechts enkele keren op pelgrimstocht is geweest. Verzoekster legt wel geen reisdocumenten neer waarmee ze naar India reisde.

2.18. Zoals hoger reeds aangehaald werd verzoekster meerdere keren tijdens haar twee gehoren op het CGVS geconfronteerd met de ongerijmdheden en ongeloofwaardigheden van haar verklaringen en werd gewezen op het feit dat dit aanleiding kon geven tot een weigering van internationale bescherming. Ze kreeg ook de kans om tijdens het CGVS-gehoor met haar advocaat te overleggen op deze punten maar bleef echter bij haar verklaringen (CGVS-gehoor 2 p. 13).

2.19. Uit de vaststelling dat verzoekster zelf meent dat ze de bescherming van de Tibetaanse gemeenschap niet nodig had door zich bij hen te registreren in Nepal en/of India waardoor ze ongemoeid in deze landen kon verblijven. Aangezien verzoekster zelf de mogelijkheid om naar China te blijven heen en weer reizen verkoos, kan blijken dat verzoekster zelf meent dat ze niet voldoet aan de

criteria zoals van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoekster plots, zonder te specifieke aanleiding thans wel problemen zou hebben.

2.20. Aldus kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.21. De overige documenten en foto's kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.22. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en zij geen elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.23. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK